

Република Србија
УПРАВНИ СУД
21 У. 14036/15
08.12.017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Павела Јонаша и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Снежана Арсић, адвокат из Пожареваца, Воје Дулића бр. 37/4, против туженог Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије, чији је правни следбеник Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, ради поништаја решења број 351-03-00687/2005-04 од 01.02.2007. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа, одржаној дана 08.12.017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије, број 351-03-00687/2005-04 од 01.02.2007. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, да тужилји А.А. из ..., ... бр. ..., накнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У број 8272/05 од 04.10.2006. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена на решење Одељења за инспекцијске послове Општинске управе Пожаревац, број 02-356-7/05 од 24.05.2005. године. Наведеним ожалбеним решењем наложено је тужилји, као инвеститору, да у року од 15 дана поруши дограђени локал димензија (7,00x1,80)+(3,50x1,80/2)м висине 3,00м и о томе обавести грађевинску инспекцију Општинске управе општине Пожаревац и одређено да ће, уколико тужилја не поступи

по датом налогу и сама не поруши дограђени локал, бити донет закључак о дозволи извршења принудним путем, а трошкове извршења ће сносити тужила, с тим да жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом поднетом Управном суду, преко пуномоћника, дана 06.10.2015. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа наводећи да је првостепени орган погрешно утврдио чињенично стање и с тим у вези доставља доказ да је предала пријаву почетка радова на реконструкцији локала у тржном центру "...” у ... у улици, уз коју је предат и пројекат реконструкције локала који је потврђен од стране надлежног органа дана 16.06.2005. године. Наводи да првостепено решење не садржи прецизну и јасну идентификацију локала на који се рушење односи, будући да је тужила купила неколико локала у приземљу наведеног тржног центра, нити садржи број парцеле на којој се локал налази, катастарску општину непокретности, површину парцеле и објекта, што диспозитив ожалбеног решења чини нејасним, па самим тим и неизвршивим. Указује да тужени орган, без упуштања у оцену навода жалбе тужиле, доноси оспорено решење позивајући се само на члан 141. Закона о планирању и изградњи. Са наведених и других у тужби изнетих разлога, предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове је тражила и определила у износу од 36.000,00 динара на име састава тужбе, као и трошкове на име таксе по одлуци суда.

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, као правни следбеник Министарства за капиталне инвестиције Републике Србија, у одговору на тужбу остало је у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложило је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења ожалбеног решења произлази да је поступајући по пријави грађевински инспектор Одељења за инспекцијске послове Општинске управе општине Пожаревац, дана 27.04.2005. године извршио инспекцијски преглед над дограђеним локалом у пасажу ТЦ "...” у ..., те у записнику број 02-356-7/05 од 27.04.2005. године констатовао да је увидом у документацију установљено да за предметни објекат нема одобрења за изградњу и пријаве почетка извођења радова, због чега је, на основу члана 141. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи ("Сл. гласник РС" бр. 47/03), наложио меру као у диспозитиву ожалбеног решења. У поступку по жалби тужени орган је одбио жалбу тужиле као неосновану, налазећи да је правилно поступио првостепени орган, када је применом одредбе на коју се позвао, донео решење о рушењу објекта, будући да тужила за изведене радове није имала одобрење за изградњу и пријаву почетка изградње, односно главни пројекат.

Одредбом члана 141. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи ("Сл. гласник РС" бр. 47/03), прописано је да је у вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор овлашћен да нареди решењем рушење објекта, ако се објекат гради или је његово грађење завршено без одобрења за изградњу и пријаве почетка изградње објекта, односно извођења радова, односно главног пројекта.

По оцени Управног суда, оспорено решење се не може прихватити као правилно и на закону засновано. Наиме, имајући у виду напред наведено, по оцени Управног суда, основано се тужбом тужиле указује да је оспорено решење незаконито. Ово с тога што је диспозитив првостепеног решења нејасан и непрецизан, јер првостепени орган не прецизира о ком тачно локалу се ради, будући да се у конкретном случају ради о тржном центру у коме се налази већи број локала, а према наводима тужбе, тужилца поседује више локала, због чега је било потребно прецизно означити катастарски операт и број катастарске парцеле на којој је изграђен предметни тржни центар, као и број и површину локала на који се решење о рушењу односи. Поред тога у ожалбеном решењу није ни прецизирано о каквим се радовима ради, односно у чему се састоје изведени радови чије је рушење тим решењем наложено.

Поступајући на наведени начин првостепени орган је, по оцени суда, повредио одредбу члана 198. став 2. и члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Сл. гласник РС" бр. 30/10), сагласно којим одредбама закона диспозитив решења мора бити кратак и одређен, а образложење решења мора да садржи разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, као и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Ове повреде правила поступка није отклонио ни тужени орган, а које наводе, по оцени суда, тужилца основано истиче у тужби.

Поред тога, у списима предмета достављеним од стране правног следбеника доносиоца оспореног решења не налази се жалба тужиле, чије наводе тужени орган, супротно одредби члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, само паушално цени наводећи да су исти неосновани и да нису од утицаја на другачију оцену правилности решења, због чега се не може прихватити као правилан закључак туженог органа да су испуњени услови прописани одредбом члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку да се жалба тужиле одбије.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. у вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у пресуди, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона, обавезне за тужени орган.

Одлучујући о захтеву тужиле за накнаду трошкова управног спора суд је тужилци признао трошкове у висини награде адвокату за састав тужбе, применом тарифног броја 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), у износу од 16.500,00 динара, као и на име судске таксе за тужбу и пресуду, применом тарифног броја 28. став 1. и тарифног броја 29.

став 1. тачка 2. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр.28/94...93/12), у износу од 1.370,00 динара, па је, сагласно одредбама чл. 150, 153. став 1. и члана 154. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14), чија је сходна примена прописана одредбом члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 08.12.2017. године, 21 У. 14036/15

Записничар
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО/АМ